

Астрід Анна Емілія Ліндгрєн

Астрід Анна Емілія Ліндгрєн. Народилася 14 листопада 1907 в містечку Віммербю на півдні Швеції, в сім'ї селянських фермерів. Як

стверджувала сама письменниця в автобіографічному збірнику «Мої вигадки» (1971), у неї було щасливе дитинство, повне ігра та пригод.

Закінчивши середню школу, Астрід недовго пропрацювала журналісткою в місцевій газеті, а потім поїхала до Стокгольма, де вчилася на стенографістку. Паралельно вона працювала за фахом. Незабаром вона вдало вийшла заміж за Стуре Ліндгрена.

На той момент у неї вже був маленький син Ларс.

Відразу після заміжжя Астрід залишила роботу, щоб піклуватися про сина і про новонароджену доньку Карін (1934). За словами письменниці, її перша повість-тетралогія, «Пеппі Довгапанчоха» (1945) вийшла в світ саме завдяки дочці. Коли дівчинка захворіла, їй довелося щовечора розповідати всякі історії. Так, одного разу Карін замовила історію про Пеппі Довгапанчоха, ім'я якої вигадала на ходу. Книга мала приголомшливий успіх. Домогосподарці Астрід відразу ж запропонували роботу в дитячому видавництві і присудили кілька премій. Сьогодні її твори

перекладені на багато мов в 60 і більше країнах світу. Історія про Карлсона також з'явилася завдяки дочці, яка часто розповідала про загадкового чоловічка, який залітав у вікно.

Крім дитячих книг, письменниця іноді створювала романтичні історії, наприклад, «Брати Левине Серце» (1979), а також дитячі детективи і шахрайські повісті про Еміля з Леннеберги. Астрід Ліндгрен стала першою дитячою письменницею у своїй країні, що отримала премію за досягнення в галузі літератури. Найбільший творчий розквіт письменниці випав на 1940-1950-і роки. Однією з найкращих робіт Ліндгрен була повість-казка про самотніх і занедбаних дітей «Міо, мій міо» (1954). У вільний від письменства час, вона вела різні ток-шоу та вікторини на шведському телебаченні та радіо. Померла видатна письменниця 28 січня 2002 року в Стокгольмі, переживши чоловіка і сина.